

фінансової звітності несе керівництво підприємства. Аудит фінансової звітності не звільняє керівництво підприємства від відповідальності за недостовірну інформацію у ній.

Таким чином, важливе значення для прийняття будь-якими користувачами обґрунтованих ефективних управлінських рішень, що мають прийматись на підставі достовірно наданої обліково-аналітичної інформації має підтвердження аудитором достовірної фінансової звітності вітчизняного підприємства.

Список використаних джерел

1. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. №73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
2. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Проект Закону України № 2258-VIII від 21.12.2017 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>
3. Візіренко С.В. Методичні аспекти аудиту фінансової звітності підприємства / С.В. Візіренко, С.С. Макаріхін // Сталій розвиток економіки. - 2015. - № 4. - С. 170-176.
4. Рубейкін В. А. , Організація та методика аудиту фінансової звітності [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4924#>.

Гураль Х.І.

студентка

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА КОНТРОЛЬ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Аналіз наукових досліджень і публікацій свідчить, що вивчення проблем управління установами освіти ґрунтується на теоретичних засадах, які розробили вітчизняні вчені, однак проблеми організації бухгалтерського обліку в державного сектору економіки залишаються не вирішеними.

Серед основних проблем у сфері освіти необхідно відзначити:

- недостатня відповідність освітніх послуг вимогам суспільства, запитам особистості, потребам ринку праці;
- обмеженість доступу до якісної освіти окремих категорій населення (сільські діти, особи з особливими освітніми потребами, обдарована учнівська молодь);
- відсутність цілісної системи виховання, фізичного, морального і духовного розвитку і соціалізації дітей та молоді;
- падіння суспільної моралі, що призвело до бездуховності, низької культури поведінки частини учнівської та студентської молоді;
- недосконалість змісту освіти: державних стандартів освіти, навчальних планів, програм;
- низький рівень забезпечення навчальних закладів якісними підручниками; недостатня зорієнтованість структури і змісту професійно-технічної, вищої та післядипломної освіти на потреби ринку праці та сучасні економічні виклики;
- недосконалість системи працевлаштування випускників ВНЗ, їх професійного супроводу, виплати грошової допомоги фахівцям педагогічної галузі;
- недосконалість системи національного моніторингу та оцінювання якості освіти;

28 грудня 2018 року, м. Тернопіль

- недостатній рівень соціально-правового захисту учасників навчально-виховного процесу, відсутність цілісної системи соціально-економічних стимулів у педагогічних і науково-педагогічних працівників;
- низький рівень фінансово-економічного, матеріально-технічного, навчально-методичного та інформаційного забезпечення навчальних закладів;
- слабка мотивація суспільства та бізнесу до інвестування в освіту;
- наявність у системі освіти неефективного використання фінансових і матеріальних ресурсів;
- неефективність управління системою та закладами освіти, недостатній розвиток самоврядування навчальних закладів, залучення до управління громадських інституцій, роботодавців та інших користувачів освітніх послуг;
- відсутність систем мотивацій, стимулювання інноваційної діяльності у системі освіти та нівелювання ризиків негативних наслідків зазначеної діяльності [5].

Наявні проблеми фінансового забезпечення освіти можна поділити на три групи:

- 1) оптимізація розподілу загальних суспільних (державних і приватних) видатків на освіту між освітніми рівнями;
- 2) запровадження нових механізмів фінансового забезпечення, що стимулюють освітню якість;
- 3) забезпечення цільового та результативного використання коштів, виділених на освіту.

Крім того, важливу роль у забезпеченні ефективності відіграє фінансовий механізм системи освітніх закладів України, який є сукупністю форм і методів створення та використання фінансових ресурсів для забезпечення їх діяльності. Саме за допомогою фінансового механізму відповідно до основних положень фінансової політики здійснюється розподіл і перерозподіл ВВП. А відтак, визначається загальний обсяг фінансових ресурсів, який спрямовується на фінансове забезпечення закладів освіти України [3].

Комп'ютеризація ведення обліку дозволяє спростити обліковий процес, підвищити оперативність отримання облікових даних в різних аналітичних розрізах, а отже використовувати облікову інформацію з метою налагодження суворого контролю за витратами бюджетних ресурсів з метою їх цільового та економного використання [4].

Методом внутрішнього контролю в закладах освіти виступає інвентаризація, адже саме таким способом можна отримати інформацію про фактичний стан результатів роботи структурних підрозділів установи, тобто про стан тих активів, які куплені за рахунок державних коштів. Встановлюється фактична її наявність, а також чи використовується вони згідно цільового призначення.

В систему внутрішнього контролю окрім прийому фактичного контролю – інвентаризації, входить також і документальний контроль. Він полягає у тому, що згідно встановлених термінів до бухгалтерії для перевірки повинні надходити від матеріально відповідальних осіб як первинні документи, так і їх звіти про надходження і використання активів.

Вдосконалення обліку і контролю, на наш погляд, необхідно провести у наступних напрямках:

- виходячи з вимог ринкової економіки, вдосконалити методологію бухгалтерського обліку фінансових та нефінансових активів з врахуванням національних та міжнародних стандартів у державному секторі економіки;
- бухгалтерський облік повинен забезпечити контроль за ефективним і раціональним використанням фінансових та нефінансових активів;
- більш широке застосування інформаційних технологій щодо обліку активів.

28 грудня 2018 року, м. Тернопіль

Список використаних джерел

1. Бенько І.Д. Організація обліку, аналізу та контролю розрахунків бюджетних установ / І.Д.Бенько // Економіка і ринок: облік, аналіз, контроль. Науковий журнал. – Вип. 24.– Тернопіль: ТНЕУ, 2011. – С.24-34.
2. Бенько І.Д. Організації обліку та контролю фінансових ресурсів бюджетних установ / І.Д.Бенько // Всеукраїнський науково-виробничий журнал „Інноваційна економіка” – Вип. 9. – Тернопіль: Тернопільський інститут АПВ НААН. – 2012. – С.272-277.
3. Бенько І.Д. Організація обліку фінансово забезпечення закладів освіти / І.Д.Бенько, С.В. Сисюк // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип.11. Ч.4. – Херсон: ХДУ. – 2015. – С.147-150.
4. Бенько І.Д. Методика обліку освітніх послуг у вищих навчальних закладах / І.Д.Бенько // Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні. 10-11 жовтня 2014 р. – Тернопіль: ТАЙП, 2014. – С.140-142.
5. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І.Д.Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С.114-117.

Дацюк А.С.

студентка

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОБЛІК ТА КОНТРОЛЬ НЕФІНАНСОВИХ АКТИВІВ УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Незважаючи на значні успіхи в організації обліку, що спостерігається в останні роки, є ряд теоретичних, методологічних та організаційних проблем, що вимагають на наш погляд термінового вирішення:

- у процесі економічної реформи відбувається переформування джерел фінансування установ державного сектору – із загальнодержавного у місцеве;
- галузева специфіка вимагає специфічного підходу до обліку їх діяльності.

Нефінансові активи – це комбінований об’єкт бухгалтерського обліку, який містить інформацію про наявні необоротні і оборотні активи установи. Нефінансові активи можна класифікувати для цілей бухгалтерського обліку за допомогою основних елементів бухгалтерського обліку: за планом рахунків для державного сектору та за допомогою структури балансу, сформованого на підставі даних цих рахунків.

Враховуючи те, що поняття „нефінансові активи” є новим у бухгалтерській і науковій термінології, а на практиці – нефінансові активи є основними активами бюджетних установ, у звітності їхня частка досить вагома, тому: нефінансові активи – як об’єкт бухгалтерського обліку потребують уваги і подальших досліджень науковців з позицій уточнення сутності, критеріїв визнання і достовірності оцінки на різних стадіях обліку об’єкту.

До нефінансових активів віднесені основні засоби, нематеріальні активи, незавершені капітальні інвестиції, запаси, малоцінні та швидкозношувані предмети, готова продукція, інші нефінансові активи.

Дослідження ефективності системи управління нефінансовими активами в установах державного сектору економіки має суттєві недоліки.